

for deres egen skygge, når de skal stå til ansvar over for vælgerne.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er glad for, at hr. Kim Behnke nævner alle disse valg. Jeg kunne så lave en anden sammenligning og sige, at netop i de år, hvor der var valg hvert andet år, gik Danmarks økonomi og det danske samfund ned ad bakke, mens det i de perioder, hvor der har været langt mellem valgene, faktisk har været sådan, at der har været fremgang. Jeg tror i meget høj grad, at det også skyldes, at der har været politisk stabilitet, så mennesker har turdet vove noget, turdet løbe en risiko, turdet investere. Jeg tror, der er en sammenhæng dér, og derfor synes jeg egentlig, at det var et godt bevis på, at vi altså ikke skal have valg hvert andet øjeblik.

Så vil jeg gerne sige til hr. Søren Søndergaard – nu skal jeg nok lade være med at blive polemisk og sige, jeg vil hellere samles omkring varm luft end kold luft, og jeg derfor er glad for, at der bliver samling om midten, og at CD da også er dér – at det bekymrer mig for så vidt ikke, at der er forskellige fortolkninger af en vedtagelse, for det er der jo altid, og hr. Søren Søndergaard har også været med til at lave gammeldags dagsordener, hvor der er forskellige fortolkninger.

For mig er det centrale i denne vedtagelse for det første, at det er et bredt samarbejde omkring de partier, der støttede finansloven, altså borgerlige og socialdemokrater i samarbejde. Det er det ene. Og det andet, der er væsentligt, er, at den vedtagelse gør op med tanken om, at man skal klare betalingsbalancen via nedskæringer og besparelser, og hvad ved jeg. Den understreger, at betalingsbalancen skal klares ved at sætte produktionen i højsædet og gøre det muligt. Det er for os en væsentlig linje, at det er den positive måde. Vi skal forsøge at skaffe de penge, vi skal bruge, og ikke skære ned og gøre os til et afstumpet samfund. De to meldinger er væsentlige.

Nu har jeg ikke tid til det, men jeg kunne faktisk godt også komme med et par kommentarer til en række af de andre ord, der er her i forslaget, hvor vi i praksis fortolker den anderledes end andre af de partier, der er med, men hvor alle vil lægge forslag frem i bunke, og så må vi jo se, hvad flertallet kan bære.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, hr. Duetoft skal have muligheden for at uddybe sit svar, og derfor går jeg så op igen.

Det er da klart, at det virker underligt, at man laver et forslag til vedtagelse, hvor man ikke skriver det, som hr. Duetoft nu siger; man skriver nogle eksakte ting, som man vil gøre noget ved. Så viser det sig, at om de eksakte ting er man uenig med det resultat, at der ikke kan gøres noget ved dem.

Man kan ikke med udgangspunkt i finanslovparterne lave den forbedring af hjemmehjælpen, som der lægges op til i dette forslag til vedtagelse, fordi man ikke er enige om det. Man må så komme over til SF og Enhedslisten, og vi vil gerne hjælpe med at lægge stemmer til CD's udmærkede forslag om hjemmehjælpen.

Derfor er det her papir indholdsløst, og problemet i en lidt bredere sammenhæng – og det er jo den, vi har prøvet at rejse her i dag – er jo, at vi tror, det er sådan noget, der er med til at skabe politikerlede: Man sidder inde i Folketinget og vedtager, der skal være bedre hjemmehjælp. Det vedtager CD og Venstre efter at have siddet og aftalt en vedtagelse, og derefter behandler man et forslag om bedre hjemmehjælp, og så stemmer Venstre selvfølgelig imod. Det synes vi ikke er klædeligt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Politikerlede skabes, hvis mennesker uden for dette hus alene får den opfattelse, at folketingspolitikeres hovedopgave er at stå og svine hinanden til. Derfor er jeg ikke helt sikker på, at en debat som denne lige er det, der fremmer politikernes omdømme rundtomkring.

Politikerlede – det er til hr. Søren Søndergaard – fremmes ikke af, at man laver en vedtagelse, hvor der står de hensigtserklæringer, der står her, under én forudsætning, nemlig at der så sker noget, hvis den bliver vedtaget. Selvfølgelig skal der ske noget konkret, men hr. Søren Søndergaard kan altså også i sin historie finde dagsordener og vedtagelser, han har stemt for, hvor man bagefter i de partier, der støttede dem, rent faktisk lagde de praktiske forslag frem.

For os er f.eks. børnefamiliespørgsmålet heri et spørgsmål om – det forslag er vi kommet med et par gange – at ligesom til en kapitalpension skal unge mennesker kunne spare op, sådan at de kan tage orlov. Det er den mere flek-